

۷۰	عقددهای قاعده‌ای	۱	بخش ۷ سیستم عصبی و حس‌های ویژه
۷۲	جمع‌بندی تمام بخش‌های سیستم کنترل حرکت	۱	سازمان‌بندی سیستم عصبی
۷۳	قشر مغز	۲	سیناپس‌های دستگاه عصبی مرکزی
۷۷	افکار، خودآگاهی و حافظه	۹	گیرنده‌های حسی
۸۰	مکانیزم‌های رفتاری و سیستم لیمبیک و هیپوتالاموس	۱۰	ویژگی‌های انتقال سیگنال در راه‌های عصبی
۸۶	حالات فعالیت مغز: خواب، امواج مغزی، صرع	۱۲	حس‌های پیکری
۸۶	خواب	۱۸	حواس احشایی
۸۸	امواج مغزی	۱۹	مسیرهای انتقال درد
۸۹	صرع	۲۰	سیستم سرکوب درد در مغز و نخاع
۹۰	سایر اختلالات	۲۱	درد احشایی
۹۲	سیستم عصبی خودمختار	۲۲	برخی از اختلالات بالینی درد و سایر حس‌های پیکری
۱۰۰	جریان خون مغز	۲۴	حس‌های حرارتی
۱۰۳	متابولیسم مغز	۲۵	بینایی
۱۰۴	بخش ۸ گوارش	۲۵	اصول فیزیکی اپتیک
۱۰۴	اصول عمومی	۲۵	اپتیک چشم
۱۰۷	انواع حرکات لوله گوارش	۲۶	سیستم مایع چشم
۱۰۸	جریان خون لوله گوارش	۲۶	اعمال شبکیه
۱۰۸	کنترل عصبی لوله گوارش	۳۰	فتوشیمی دید
۱۰۹	انتقال و مخلوط کردن غذا در لوله گوارش	۳۲	دید رنگ
۱۱۴	اعمال ترش‌حی لوله گوارشی	۳۳	عمل عصبی شبکیه
۱۱۴	اصول عمومی ترشح لوله گوارش	۳۵	نوروفیزیولوژی بینایی
۱۱۵	ترشح بزاق	۳۸	کنترل حرکات چشم
۱۱۶	ترشحات مری	۳۹	کنترل خودمختار تطابق قطر مردمک
۱۱۶	ترشح معدی	۴۱	حس شنوایی
۱۲۰	ترشح لوزالمعده	۴۴	مکانیسم‌های مرکزی شنوایی
۱۲۱	ترشح صفرا	۴۶	اختلالات شنوایی
۱۲۳	ترشحات روده باریک	۴۶	حس چشایی و بویایی
۱۲۳	ترشحات روده بزرگ	۴۶	حس چشایی
۱۲۴	هضم و جذب	۴۸	حس بویایی
۱۲۶	جذب	۵۰	اعمال حرکتی نخاع و رفلکس‌های نخاعی
۱۲۸	فیزیولوژی اختلالات گوارشی	۵۷	کنترل قشری و تنه مغزی اعمال حرکتی
۱۲۸	اختلالات بلع و مری	۶۴	کنترل کلی حرکت، منحنی و عقددهای قاعده‌ای
		۶۴	منحنی و اعمال حرکتی آن

۱۶۱	..... اعمال مینرالوکورتیکوئیدها - آلدوسترون	۱۲۹	..... اختلالات معده
۱۶۳	..... اعمال گلوکوکورتیکوئیدها	۱۲۹	..... زخم پپتیک
۱۶۶	..... آندروژنهای فوق کلیوی	۱۲۹	..... اختلالات روده باریک
۱۶۶	..... اختلالات ترشح قشر فوق کلیوی	۱۳۰	..... اختلالات روده بزرگ
۱۶۸	..... انسولین و گلوکاگون	۱۳۰	..... اختلالات عمومی دستگاه گوارش
۱۶۸	..... انسولین	۱۳۲	..... بخش ۹ متابولیسم و تنظیم دما
۱۷۳	..... گلوکاگون	۱۳۲	..... متابولیسم مواد
۱۷۳	..... دیابت	۱۳۴	..... کبد به عنوان اندام
۱۷۵	..... انسولینوما - هیپرانسولینیسم	۱۳۶	..... تعادل رژیم غذایی
۱۷۵	..... متابولیسم کلسیم و فسفات	۱۳۹	..... متابولیسم انرژی
۱۷۵	..... کلسیم	۱۴۱	..... دماهای بدن
۱۷۸	..... ویتامین D	۱۴۴	..... بخش ۱۰ اندوکرینولوژی
۱۷۹	..... هورمون پاراتیروئید	۱۴۴	..... مقدمات
۱۸۰	..... کلسی تونین	۱۴۶	..... مکانیسم‌های عمل هورمون‌ها
۱۸۰	..... سایر نکات کنترل غلظت کلسیم	۱۴۸	..... هورمون‌های هیپوفیزی
۱۸۱	..... اختلالات پاراتیروئید و استخوان	۱۴۹	..... هورمون رشد
۱۸۲	..... فیزیولوژی دندان‌ها	۱۵۳	..... هیپوفیز خلفی
۱۸۴	..... اعمال تولید مثلی و هورمونی مردانه	۱۵۴	..... هورمون‌های تیروئیدی
۱۸۴	..... اسپرماتوژنز	..... اعمال فیزیولوژیک هورمون‌های تیروئید	
۱۷۸	..... تنظیم هورمونی اعمال جنسی	۱۵۵	..... در بافت‌ها
۱۸۹	..... اختلالات فعالیت جنسی مرد	۱۵۷	..... تنظیم ترشح هورمون تیروئید
۱۹۰	..... فیزیولوژی زنان	۱۵۸	..... داروهای ضد تیروئیدی
۱۹۶	..... آبستنی و شیر دادن	۱۵۸	..... بیماری‌های تیروئید
۱۹۶	..... آبستنی	۱۶۰	..... هورمون‌های فوق کلیوی
۱۹۹	..... شیر دادن		

درست در مرکز ناحیه گیرنده یک فیبر قطور عصبی دور بخش مرکزی هر فیبر داخل دوکی را فرا می‌گیرد و پایانه اولیه یا پایانه حلقوی مارپیچی را تشکیل می‌دهد.

این فیبر عصبی از نوع Ia با قطر متوسط ۱۷ میکرومتر بوده و سیگنالهای حسی را با سرعت ۷۰-۱۲۰ متر (همان سرعت هر نوع فیبر عصبی در سراسر بدن) منتقل می‌کند.

اغلب یکی ولی گاهی دو فیبر حسی عصبی باریکتر از نوع II با قطر متوسط ۸ میکرومتر، ناحیه گیرنده در یک یا هر دو طرف پایانه اولیه را عصب‌دهی می‌کند. این انتهای حسی موسوم به پایانه ثانویه است.

دو نوع فیبر داخل دوکی نیز یافت می‌شوند: (۱) فیبرهای باکیسه هسته‌ای^۴ (به تعداد یک تا سه عدد در هر دوک) که در آنها تعداد زیادی هسته در داخل کیسه متسع در بخش مرکزی ناحیه گیرنده تجمع یافته است و (۲) فیبرهای با زنجیر هسته‌ای^۵ (به تعداد ۳ تا ۹ عدد) که قطر و طول آنها حدود ۱ تا ۲ میلی‌متر و فیبرهای باکیسه هسته‌ای بوده و دارای هسته‌هایی هستند که به صورت یک زنجیر در سراسر ناحیه گیرنده قرار گرفته‌اند.

پایانه عصبی اولیه (از فیبر ۱۷ میکرومتری) توسط هم فیبرهای داخل دوکی باکیسه هسته‌ای و هم فیبرهای داخل دوکی با زنجیر هسته‌ای تحریک می‌شود. برعکس، پایانه ثانویه (از فیبر ۸ میکرومتری) معمولاً فقط توسط فیبرهای داخل دوکی با زنجیر هسته‌ای تحریک می‌شود.

پاسخ استاتیک و دینامیک

زمانی که قسمت گیرنده دوک عضلانی به شکل آهسته تحت کشش قرار می‌گیرد تعداد ایмпالس‌هایی که از پایانه‌های اولیه و ثانویه هر دو صادر می‌شود تقریباً به نسبت مستقیم با میزان کشش افزایش می‌یابد و این پایانه‌ها برای چندین دقیقه به صدور این ایмпالس‌ها ادامه می‌دهند. این اثر تحت عنوان پاسخ استاتیک گیرنده دوک عضلانی است. فیبرهای با زنجیر هسته‌ای عمدتاً مسؤول پاسخ استاتیک می‌باشند.

هرگاه طول گیرنده دوکی ناگهان افزایش پیدا کند پایانه اولیه (اما نه پایانه ثانویه) به‌طور به‌ویژه قوی یعنی

حرکتی نمایل دارد که نوروهای حرکتی اطراف را مهار کند که اثری تحت عنوان مهار است.

بیش از نیمی از همه فیبرهای عصبی که در نخاع بالا و پایین می‌روند، فیبرهای مختص به نخاع^۱ می‌باشند که از یک قطعه به قطعه دیگر می‌روند و تأمین‌کننده مسیرهایی برای رفلکسهای چند قطعه‌ای می‌باشند.

کنترل مناسب عمل عضله نه فقط به تحریک عضله بوسیله نوروهای حرکتی شاخ قدامی نخاع بلکه همچنین به اطلاعات فیدبکی مداوم حسی از هر عضله به نخاع که حالت عضله را در هر لحظه به دست می‌دهد نیاز دارد. برای تأمین این اطلاعات، عضلات و وترهای آنها دارای دو نوع گیرنده خاص به تعداد فراوان هستند: (۱) دوک‌های عضلانی^۲ که در سراسر بطن عضله توزیع شده و اطلاعاتی در باره طول عضله یا سرعت تغییر طول آنها را به سیستم عصبی ارسال می‌کنند و (۲) اندام‌های وتری گلژی که در وترهای عضلات قرار داشته و اطلاعاتی درباره تانسیون یا سرعت تغییر تانسیون را به سیستم عصبی می‌فرستند.

دوک عضلانی

طول دوک عضلانی ۳ تا ۱۰ میلی‌لیتر می‌باشد. هر دوک در اطراف سه تا دوازده فیبر عضلانی داخل دوکی بسط کوچک تشکیل شده که در دو انتهای خود نوک تیز بوده و گلیکوکالیکس فیبرهای درشت عضلانی اسکلتی خارج دوکی اطراف متصل می‌شود.

بخش انتهایی فیبر عضلانی داخل دوکی به فیبرهای عصبی حرکتی کوچک A- گاما تحریک می‌شود (این فیبرها، فیبرهای وابران گاما^۳ نیز اطلاق می‌گردند).

فیبرهای عضلانی اسکلتی خارج دوکی توسط فیبرهای قطور وابران آلفا (فیبرهای عصبی نوع A- آلفا) عصب‌دهی می‌شوند و با فیبرهای گاما تفاوت دارند.

بخش مرکزی دوک عضلانی، بخش گیرنده آن می‌باشد که فیبرهای عضلانی در آن فاقد عناصر انقباضی میوزین و اکتین می‌باشند و فیبرهای حسی از آن منشأ می‌گیرند. کشش این گیرنده‌ها (به دنبال تغییر تمام طول عضله با انقباض بخشهای انتهایی فیبرهای داخل دوکی) سبب تحریک آنها خواهد شد.

دو نوع انتهایی حسی در ناحیه گیرنده مرکزی دوک عضلانی یافت می‌شوند که عبارتند از: پایانه اولیه و پایانه ثانویه.

1- Propriospinal	2- Muscle spindles
3- Gamma efferent	4- Nuclear bag fibers
5- Nuclear chain fibers	

✓ در ضایعات بزرگ در نواحی حرکتی قشر مغز ولی نه در مناطق کنترل حرکتی پایین تر (به خصوص ضایعات ناشی از سگته‌های مغزی یا تومورهای مغز)، رفلکسهای عضلانی در سمت مقابل بدن تشدید می‌گردند.

در شرایط مناسب، رفلکس‌های عضلانی ممکن است نوسان پیدا کنند. این پدیده تحت عنوان کلونوس^۱ است. کلونوس در شرایط طبیعی تنها در صورتی به وجود می‌آید که رفلکس کششی به وسیله ایمپالس‌های تسهیلی از مغز فوق‌العاده حساس شده باشد.

✓ برخی از متخصصین اعصاب جهت بررسی تسویل نفاخ یک عضله، راهت کش قرار داده و با یک نیروی ثابت به کشش ادامه می‌دهند. در صورت ایجاد کلونوس تسویل نفاخ باید برود.

اندام وتری گلی یک گیرنده حسی کپسول‌دار است که دسته کوچکی از فیبرهای وتر عضله از آن می‌گذرد. به‌طور متوسط ۱۰ تا ۱۲ فیبر عضلانی معمولاً به‌طور سری به هر اندام وتری متصل شده‌اند و اندام وتری گلی به وسیله کشش تولید شده توسط این دسته کوچک از فیبرهای عضلانی تشدید می‌شود. به این ترتیب، اختلاف عمده بین عمل اندام وتری گلی و دوک عضلانی آن است که دوک عضلانی طول عضله و تغییرات طول عضله را تعیین می‌کند. در حالی که اندام وتری گلی کشش عضله را تعیین می‌کند. اندام وتری مشابه گیرنده اولیه دوک عضلانی واجد پاسخ دینامیک و پاسخ استاتیک هر دو می‌باشد و زمانی که کشش عضله به‌طور ناگهانی افزایش می‌یابد به‌طور شدیدی پاسخ می‌دهد (پاسخ دینامیک) اما در ظرف جزء کوچکی از یک ثانیه فعالیت آن کاهش یافته و با فرکانس پایدار پایین‌تری که تقریباً نسبت مستقیم با کشش عضله دارد به صدور ایمپالس ادامه می‌دهد (پاسخ استاتیک).

✓ سیگنال‌های صادره از اندام وتری از طریق فیبرهای عصبی قطور نوع II با هدایت سریع با قطر متوسط ۱۶ میکرومتر که فقط اندکی کوچک‌تر از فیبرهای عصبی مربوط به گیرنده‌های اولیه دوک عضلانی هستند، انتقال می‌یابند.

این فیبرهای عصبی سیگنال‌ها را هم به نواحی موضعی نخاع و هم از طریق سیناپس دادن در شاخ خلفی نخاع از مسیرهای عصبی با فیبرهای بلند مانند مسیرهای نخاعی -

برسیتم و ابران گاما توسط سیگنال‌های ناحیه تسهیلی بصل‌النخاعی - مشبکی تنه مغزی و به شکل ثانویه توسط ایمپالس‌هایی که از (الف) مخچه، (ب) عقده‌های قاعده مغز و حتی (ج) قشر مغز وارد ناحیه بصل‌النخاعی - مشبکی می‌شوند تحریک می‌گردد. عضلات ضدثقل دارای تراکم به ویژه زیادی از دوک‌های عضلانی هستند.

یکی از مهم‌ترین اعمال سیستم دوک عضلانی تثبیت کردن وضع بدن در جریان عمل حرکتی است که نیاز به مقاومت زیاد دارد. برای انجام این کار ناحیه تسهیلی بصل‌النخاعی - مشبکی و نواحی وابسته به آن در تنه مغزی سیگنال‌های تحریکی را از طریق فیبرهای وبران بر گاما به فیبرهای عضلانی داخل دوکی دوک‌های عضلانی ارسال می‌کند که انتهای دوک‌های عضلانی را کوتاه نموده و بخش مرکزی را تحت کشش قرار می‌دهد و در نتیجه سبب افزایش سیگنال خروجی از آن می‌شود. هر زمانی که شخص باید یک عمل عضلانی انجام دهد که نیاز به درجه زیادی از وضع قرار گرفتن ظریف و دقیق دارد، تحریک دوک‌های عضلانی مناسب توسط سیگنال‌های ناحیه تسهیلی بصل‌النخاعی - مشبکی تنه مغزی موقعیت مفصل‌های اصلی را تثبیت می‌کند. این عمل به مقدار عظیمی به انجام حرکات ارادی ظریف اضافی (انگشتان یا سایر قسمت‌های بدن) که برای اعمال حرکتی پیچیده مورد نیازند کمک می‌کند.

روش بالینی مورد استفاده جهت تعیین حساسیت رفلکس‌های کششی ایجاد رفلکس زانو و سایر رفلکس‌های عضلانی است. رفلکس کشکی یا رفلکس زانو^۱ می‌توان با زدن ضربه‌ای روی وتر کشکی توسط چکش رفلکس ایجاد کرد. این ضربه بلافاصله عضله چهارسر تحت کشش قرار داده و سبب ایجاد یک رفلکس کششی دینامیک می‌شود که موجب پرتاب شدن ساق پا به سمت جلو می‌شود.

متخصصان اعصاب از رفلکس‌های کششی عضلانی به منظور بررسی درجه تسهیل مراکز عصبی نخاع استفاده می‌کنند.

✓ زمانی که تعداد زیادی ایمپالس‌های تسهیلی از نواحی بالاتر سیستم عصبی مرکزی به داخل نفاخ فرستاده می‌شوند، رفلکس‌های کششی عضلانی تا حد زیادی تشدید می‌گردند. برعکس، در صورتی که ایمپالس‌های تسهیلی تضعیف شده و یا قطع گردند، رفلکس‌های عضلانی به‌طور قابل‌ملاحظه‌ای تضعیف شده و یا به‌طور کامل از بین

1- Knee jerk

2- Clonus